

kommende muligt havde ventet. Imidlertid ved jeg, at flere af dem bleve commanderede af dannede Militaire, og det er jo fremdeles bitterligt, at de bleve commanderede omkring i Landet og gjorde Tjeneste lige med andre under Linien tjenende Militaire. Saaledes blev det Corps fra den By, hvor jeg har hjemme, commanderet til Fyen og laa der i flere Maanedes; det fyenste Corps blev commanderet til Slesvig, og de ridende Corpser gjorde Tjeneste paa forskjellige Maader, navnlig det jydde Corps paa den slesvigiske Grændse, kort, de ere vist i de Tilfælde, hvor de ere blevne brugte, komne til at tjene paa omtrent lige Vilkaar med dem, der tjente i Linien. Men, dersom der nu, efterat Loven var udkommen, skulde være Tvivl om, at de Frivillige, der saaledes havde været optagne i disse respective Corpser, ere indbefattede under denne Begunstigelse, for at bruge dette Udtryk — efter min Formening er det nemlig en billig Ret, der tilkommer dem —, saa vilde jeg ansee det for høist urigtigt, og jeg skal derfor tillade mig at spørge den ærede Krigsminister, om han har nogen Tvivl om, at disse Frivillige, der have tjent i de frivillige Corpser, ville komme til at indbefattes under Loven, hvis enten det principale eller subsidiaire Udringsforslag gik igennem.

Krigsministeren: Det vil jeg ganske henstille til det ærede Things egen Bedømmelse.

Scholm. Ingen kan vistnok mere varmt og nderligt end jeg dese den ædle og smukke Følelse, som udtalte sig i det Foredrag, vi nys hørte af den ærede 1ste Landsstingsmand for 3die Valgfreds (Kierregaard). Imidlertid troer jeg dog at burde tillade mig den Bemærkning i saa Henseende, at, saa hæderligt og skøn en saadan Følelse end er, og, saa heldbringende og gavnlig den end er, naar den viser sig i den private Virksomhed og personlige Opoffrelser, saa troer jeg dog, at der skal noget Mere til, naar man overveier, hvad der skal vedtages her og altsaa tjene til Rettefærdighed for vore Medborgere. Jeg troer saaledes, at med Hensyn til det principale Forslag, saa har den ærede Taler ikke ganske opfattet min Mening, forsaavidt han har yttret, at Ordet „bivaanet“ vel kunde have været givet en heldigere Re-

daction; men at man dog snarere maatte overse Banskfælgighederne ved noie at definere dette Udtryk, for ikke at faae Udseende af ikke nok som at paastjonne, hvad Nationen skylder de Mænd, som den Gang traadte i Fædrelandets Tjeneste og udfatte sig saaledes og opoffrede sig for dets Forsvar. Dersom alle de Fægtninger, der fandt Sted den Gang, kunde classificeres under een Sort, altsaa enten som Slag eller Fægtninger, saa vilde en af mine Betænkkeligheder være bortfalden mod den her omhandlede Redaction, og, hvis paa den anden Side alle de Frivillige, som dengang stillede sig til Fædrelandets Tjeneste, havde været saa heldige at tage Deel i de Slag eller Fægtninger, som fandt Sted, saa vilde jeg ikke et Dieblisk betænke mig paa at følge den ærede Talers Forslag til den yderste Grændse. Men, netop fordi der hersker denne Forskjel mellem de forskjellige Fægtninger, og, som det ærede Medlem selv yttrede sig, naturligtvis kun de 4 af dem kunne regnes til Slag og altsaa her kunne komme i Betragtning, netop derfor frygter jeg for, at der ved et saadant Lovbud som det her foreslaaede vilde opstaae betydelig Ubillighed og Uretfærdighed med Hensyn til Anvendelsen paa de vedkommende Frivillige. Ligeledes forekommer det mig let at kunne lede til Ubillighed og Ulighed i de Goder, som af dette Lovforslag kunde flyde for vedkommende Frivillige, idet de kom til Armeen paa forskjellige Tider, og det saaledes i ingen Henseende kan antages, at de have deelt Skjæbne med hinanden, ei engang omtrentlig, i dette Felttog. Naar man altsaa nu seer dette Lovforslag med Hensyn til dets Virkninger, saa vil jeg henstille til det ærede Medlem selv, om det ikke vilde saare hans Følelse, naar han som en Følge af dette Lovbud ved Siden af en Frivillig fra hiin Tid, der havde meldt sig ved Armeen i Begyndelsen af Felttoget, havde været saa heldig at kunne bivaane et af disse Slag eller større Fægtninger, og siden efter 2 Maanedes Tjeneste var vendt tilbage til Hjemmet og igjen traadt ind i sine tidligere Forhold, naar han ved Siden af denne, som altsaa vilde nyde Fordeel af dette Forslag, faae en Anden, som med ligesaa stor Opoffrelse havde begivet sig bort fra sit Hjem og tjent hele Felttoget igennem uden at være